

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 48.

Z KRAKOWA DNIA 15 CZERWCA 1825 ROKU WE SRODE.

Z Warszawy d. 6 Czerwca.

SEYM KROLESTWA POLSKIEGO.

Posiedzenie dnia 31 Maia
w Izbie Senatorskiej.

Wnoszony na posiedzeniu Izby Poselskiej dnia 27 Maia projekt do prawa zmieniającego przepis Art: 530 Kodexu Cywilnego względem dzierżaw i czynszów w czwstych, wprowadzony był dnia tego do Senatu i jednomyślnie przyjęty został.

w Izbie Poselskiej.

JW. Rada Stanu Woźnicki, Zastępca Ministra Sprawiedliwości, wniósł do Izby Poselskiej Oddział 2gi Xięgi I. projektu do Kodexu Cywilnego Królestwa Polskiego, złożony z trzech Tytułów 4ty, 5ty i 6ty, które większością głosów 92 przeciwko 14 przyjęte zostały.

RAPPORT RADY STANU

z działań Rządu od czasu ostatniego Seymu.

(Ciąg dalszy.)

WYDZIAŁ SPRAWIEDLIWOSCI.

ODDZIAŁ I.

O skutkach działań.

Sądownictwo Cywilne.

I. W Sądach Pokoju zagodzono spraw:

w roku 1820	4390.
— 1821	4523.
— 1822	4293.
— 1823	3702.

Odbyto Rad familiynych:

w roku 1820	2574.
— 1821	2520.
— 1822	2379.
— 1823	2092.

W sprawach przed sądownictwo cywilne wytoczonych; wydały wyroków:

I. Wydziały Sporne Sądów Pokoju:

w roku 1820	15,867.
— 1821	18,264.
— 1822	21,475.
— 1823	18,138.

2. Trybunały Cywilne i Instancye:

w roku 1820	13,217.
— 1821	16,405.
— 1822	17,774.
— 1823	16,429.

3. Trybunał handlowy w Warszawie:

w roku 1820	1440.
— 1821	1686.
— 1822	2894.
— 1823	3390.

4. Sąd Appellacyjny :	
w roku 1820	1650.
— 1821	1658.
— 1822	2189.
— 1823	2116.

5. Sąd Najwyższy Instancji :	
w r. 1820 wydał wyroków ostatecznych	170.
Decyzji Rekurs odrzucających	70.
w r. 1821 wydał wyroków ostatecznych	182.
Decyzji Rekurs odrzucających	126.
w r. 1822 wydał wyroków ostatecznych	187.
Decyzji Rekurs odrzucających	173.
w r. 1823 wydał wyroków ostatecznych	194.
Decyzji Rekurs odrzucających	193.

Z ostatniego roku pozostało w Sądzie Najwyższej Instancji do rozszędzenia spraw 721.

Które częścią w Instrukcyi już ukończone, częścią w Instrukcyi pomiędzy Mecenasami zostają; największa zaś ilość spraw jest takich, których strony z powodu nastąpioney zgody lub dla innych przyczyn nie popierają.

Niepodobną wszelako oznaczyć z pewnością, ile processow istotnie ukończonem zostało, albowiem w ogólną liczbę wyrokow wchodzą wyroki przygotowawcze i przedstanowcze zarówno ze stanowczemi, przecież tak jedne iako i drugie równo Sądy zatrudniają.

Spraw Konkursowych i Likwidacyjnych za Rządów Pruskiego i Austrijskiego pozostałych ukończono :

w roku 1820	86.
— 1821	35.
— 1822	24.
— 1823	12.

pozostało jeszcze do ukończenia 34. po większej części takich, które z powodu rozrzuconych funduszow po różnych krajach i wielkiej liczby osob, których one dotyczą, lub z powodu zaszyłych trudności w odzyskaniu akt z Pruss lub Austrii w biegu swoim opóźnienia doznały.

Sądownictwo Kryminalne, Policyjne i Policyjno poprawcze.

I. Wydziały Sporne Sądow Pokoju iako i Sądy Policyi Prostey osądziły spraw Policyjnych :

w roku 1820	15,787.
— 1821	17,402.
— 1822	18,098.
— 1823	18,936.

2. Sądy Policyi Poprawczy osądziły spraw :

w roku 1820	9990.
— 1821	10,013.
— 1822	10,603.
— 1823	11,234.

3. Sądy Kryminalne wydały wyrokow :

w roku 1820	1383.
— 1821	1410.
— 1822	1619.
— 1823	2093.

4. Sąd Appellacyjny w zastępstwie Sądu Kassacyjnego wydał wyroków ostatecznych w sprawach Policyjnych, Policyjno - Poprawczych i Kryminalnych :

w roku 1820	306.
— 1821	313.
— 1822	346.
— 1823	444.

Sądy Karne w ogólności nader szczerpło obsadzone, nie były w stanie z przyzwyczajonym nospłecznem załatwić spraw biegnących, Kommissyja Rządowa Spraw e dliwości zaradzając temu przydawała w Sądach pomoc z funduszków nadwyciecznych, gdzie tego potrzebę uważała; w obecnej chwili już potrzebę tę stale zaradzono przez dodanie stosownej pomocy Sądom Kryminalnym, Poprawczym i Policyi Prostey, i na ten cel Wasza Cesarsko - Królewska Mość powiększyć raczyłaś etat Wydziału Sprawiedliwości na rok 1825 o sumie 131,500 złotych.

W upłynionych latach 1820, 1821, 1822 i 1823 przedstawionych było Waszey Cesarsko - Królewskiej Mości próśb o ulaskawienie osądzonych 23, z których pozyskało złagodzenie kary osob 12.

Odwolujących się do łaski, których próśby przełożone zostały Namieśnikowi Waszey Cesarsko - Królewskiej Mości w tychże latach było 1783, z których otrzymało złagodzenie lub zupełne darowanie kary, osob 743.

Spraw karności przeciwko Urzędnikom w obowiązkach swoich wykraczających, rozsządcono stanowczo:

w roku 1820	- . . .	76.
— 1821	56.
— 1822	65.
— 1823	87.

w ost tniem zaś roku pozostało w

biegu spraw tego rodzaju . . . 50.

O liczbie osob uwięzionych i z więzienia uwolnionych, mówić będzie Rada Stanu poniżej pod wydziałem Policyjnym.

Administracyja Depozytów.

Kommissyja Rządowa Sprawiedliwości z szczególną troskliwością ciągle nad

tem czuwała, aby depozyta po Rządach Pruskim i Austriackim pozostałe utrzymany były porządnie, orosnąć natychmiast każde dostrzeżone zboczenie od istniejących przepisów.

Depozyt Trybunału Cywilnego Wiewodztwa Mazowieckiego, obemyający fundusze kilku tysięcy Mass, został uregulowany, i rachunki od Kassycerow tegoż Depozytu poczynwszy od Rządu Pruskiego do roku 1819 odebrane.

Satysfakcyja Depozytów po Rządzie Pruskim pozostałych, przez Skarb Królestwa Polskiego w zastępstwie Rządu Pruskiego przeięta, zbliżona już do końca. Wskazane Trybunałem przez Skarb kapitały Szarwarkowe przez Trybunały przyiętmi zostały. Zachodziły tylko kwestyje względem ich bezpieczeństwa, o ile zaś takowe rzeczywistemi były, dopiero przy ściąganiu wspomnianych kapitałów przekonać się będzie można.

Zaspokoenie pretensyi depozytów do Rządu Austriackiego, zależy od pomyslnego skutku układow z tymże Rządem prowadzonych.

Przestrzegala Kommissyja Sprawiedliwości, aby ile bydź może przyspieszyć i ułatwić wydawanie właścicielom wlegitymowanym ich należności tak długo oczekiwanej, i przez to uwolnić Sądy od ciężaru mozolney administracyi tychże Depozytów.

Jakoz wydano właścicielom z Depozytów wszystkich Trybunałow Cywilnych:

w roku 1820.

tak w gotowiznie jako i aktywach Talarow 444,697.

w roku 1821.

a) w gotowiznie . 307,937 dg. 7 f. 4.

- b) w papierach za
pieniądze idących 319,541 dg. i f. —
c) w aktywach . . . 458,739 — 16 — 4.
w roku 1822.
a) w gotowiznie . . . 245,938 — 4 — 10 $\frac{1}{2}$.
b) w aktywach . . . 415,999 — 12 — 7 $\frac{1}{2}$.
w roku 1823.
a) w gotowiznie . . . 529,295 — — — 16 $\frac{1}{2}$.
b) w aktywach . . . 441,677 — 19 — 10 $\frac{1}{2}$.

W ciągu roku 1822 ukończoną została rewizya i uregulowanie Depozytu przy Trybunale Cywilnym Województwa Lubelskiego, tudzież odzyskano od Rządu Austriackiego papiery hipoteczne, dotyczące się Depozytów przy Trybunatach w Województwach po-Galicyskich będących, które przy nowej regulacyi hipotek użytemi były.

Równie Depozyt znajdujące się przy Sądach Kryminalnych i poprawczych, z powodu szczupłego składu osob. tychże Sądów dotąd mniej troskliwie utrzymane, zostały uporządkowane; gdzie zaś tego potrzeba się okazała, przeznaczone były szczegółowe rewizye.

Zaległe Rachunki.

Wszystkie już Sądy w przeciągu upłynionych czterech lat, zaległe złożyły rachunki, z dwóch tylko Sądów dotąd złożonemi być nie mogły, mianowicie rachunki Sądów Pokoju Powiatu Lipnowskiego i Pyzdrowskiego: pierwsze zagnęły i pomimo najszybszego śledztwa wynalezionemi być nie mogą, potrzebne jednak objaśnienia co do stanu wpływów i wydatków Sądu tego już są zebrane i do zadecydowania Izbie Obrachunkowej złożone. Rachunki zaś Sądu Pokoju Powiatu Pyzdrowskiego jeszcze pozostały w Królestwie Pruskiem i o ich

odzyskanie Kommissyja Rządowa Sprawiedliwości zniosła się z Kommissyją Rządową Przychodów i Skarbu. Wreszcie rachunki przez Kommissyją Rządową sprawiedliwości Izbie Obrachunkowej składać się mające, żadne nie zalegają.

Działania Kommissyji Hypotecznych.

W keli prawem Seymowem o hypotekach i przywilejach oznaczoney, Kommissyie Hypoteczne odbyły pierwsią składową regulacyą hipotek, w roku 1820 w Województwie Kaliskiem, w roku 1821 w Województwach Płockiem i Augustowskiem, w 1822 w Województwie Podlaskiem, w roku zaś następnym 1823 w Województwie Lubelskiem.

I tak w Województwach tych własność nieruchomości regulacyi ulegających jest zapewniona, prawa rzeczowe ściśle oznaczone i główna podstawa kredytu królewego utwierdzona.

Stosowe wydatki zaliczone były przez Skarb publiczny, a następnie w każdym Województwie po zupełnem ukończeniu działań Kommissyji Hypotecznej, proporcjonalnie rozłożone na właścicieli i od tychże ściągane będą.

(Dalszy ciąg w następującym Nrze.)

Z Paryża d. 31 Maia.

D. 29 b. m. w Reims odbył się przy okrzykach ludu uroczystość koronacyi naszego Monarchy. Jeszcze przed godziną 5 zrana tłómy ludu obległy tramy tamtejszego katedralnego Kościoła. O ótych otwarte i w pół godziny galerye napelnione zostały: zaproszeni urzędnicy, Państwo, Deputowani, członki municypalności, i t. d. zajęli oznaczone swoje

miejsca, a w godzinę potem Arcybiskup otoczony duchowieństwem przybył przed wielki ołtarz. Kardynałowie Clermont-Tonnere i La Fare poprzedzeni od katedralnej Kapituły, udali się do pałacu Królewskiego. Stanąwszy wraz z Xiążętami i urzędnikami koronnymi przed bramą, zapukał się Wielki Kantor kapituły. Xzę Talleyrand, Wielki Podkomorzy, zawołał donośnym głosem: „Czego żądacie? „ Kardynał Clermont-Tonnere odpowiedział: „Karola X. którego nam Bóg za Króla dał! „ Natychmiast odzwierni otwarli bramę, a oba Kardynałowie zbliżyli się do Króla, który przy ich wniściu podniósł się z krzesła. W tymże czasie Delfin, Xiążęta Orleanu i Burbon udali się do kościoła. Pierwszy Kardynał podał J. K. Mei. wodę święconą i odmówił modlitwę: „Wszchemocny i wieczny Boże, któryś wybrał sługę swojego, „ &c. poczem oba Kardynałowie poprowadzili Króla do kościoła. Orszak szedł w następującym porządku: naprzód Kapituła, gwardyja piesza Króla, muzycanci, woźni z herbami, Mistrze obrzędów i Wielki Mistrz obrzędu (Margr. Dreux-Brezé); potem 4 kawalerów orderu S. Ducha (Xiążęta Vauguyon, Larochehoucauld, Luxemburg i Gramont), a obok państwo Królewscy; Marszałek Xzę Coneghiano, jako Hetman państwa, trzymając w ręce goły pałasz, a po lewej i prawej jego stronie dwóch Szwajcarów pałacu Królewskiego z swoimi laskami; Kapitan gwardyi, Xzę Montmart; Jenerał m. gwardyi, Xzę Belluny; Marszałek Lauriston, Hr. Casse i Xzę Polignac jako trzymający końce płaszcza Królewskiego. Tu następował Król pomiędzy wzmiankowanymi

Kardynałami, a po obu jego stronach szło 6 szlacheckich gwardyjaków, za nimi postępowało dwóch kapitanów gwardyi. Major gwardyi bocznej szedł za czynącym służbę kapitanem gwardyi. Na końcu szli: Kanclerz Francyi; Xzę Uzès iako Wielki Mistrz Francyi, który w podniesionej prawej ręce nioś buławę i otaczali go Xzęta Talleyrand i Aumont; Margr. d'Avarey (zastępujący Hr. Curial który potłukł się przez wypadnięcie z powozu.) Dwóch państw. officerowie gwardyi i oddział ceyże kończyli orszak. Podczas drogi śpiewano wiersz z Pentateuch: „Patrzaj, posłałam mego Anioła przed tobą”, &c. Król miał na sobie z srebrnej materyi togę, na głowie czarny axamitny z dyamentowym krzyżem i piarami kapelusza, na nogach jedwabne pantalone i w srebro oprawne pantofle. Przybywszy Król przed wielki ołtarz uklęknął, potem zaprowadzony został pod wysoki Tron i usiadł na krześle; po prawej jego stronie siedzieli Xiążęta Królewscy, a za nim stali dwaj kapitanie gwardyi, Xiążęta Luxemburg i Havré, trzej mający nieść końce płaszcza, a u podnóżka ołtarza Xzę Coneghiano, Kanclerz, &c. Tu Arcybiskup podał Królowi wodę święconą, którą on z odkrytą głową przyjął, udał się do zakrystyi i ubrawszy się powrócił z naczyniem S. Oleju, a oddawszy ukłon Ołtarzowi i Królowi, zanucił „Przyjdź Duchu Święty. „ Król klęczał podczas pierwszej strofy. Potem Arcybiskup przystąpił do Króla z dwiema assystantami, z których jeden trzymał księgę Ewangelii, a drugi relikwie S. Krzyża; odebrał oboje, położył relikwie na Ewangelii i formuły przysięgi. Siedząc i z nakrytą głową, położywszy Król rę-

kę na Ewangelii i relikwiiach, wykonał następujące trzy przysięgi: 1) *Przysięga koronacyjna*: "W obecności Boga przyrzekam ludowi mojemu zachować i szanować S. Religiją naszą, iak przystoi na arcychrześcijańskiego Króla i pierworodnego Syna Kościoła; zachować względem wszystkich moich poddanych sprawiedliwość, nakoniec panować wedle ustaw Królestwa i Karty konstytucyjney, które wiernie zachować porzysięgam. Tak mi Boże i Sta iego Ewangelio doromóż., 2) *Jako Wielki Mistrz orderu S. Ducha.* 3) *Jako Wielki Mistrz orderow Ludwika i Legii honorowey.* Arcybiskup oddał się potem na miejsce swoje, a Król podniósł się z swego siedzenia; Xiążę Talleyrand zdjął z niego toczę, tak iż pozostał się tylko w przesywanym srebrem kaftanie, który w miejscach do namaszczenia był otwarty, wdział mu zielone jedwabne półbuty, a pancerle oddał pierwszemu kamerdynerowi. Delfin wziął z ołtarza ostrogi, zapiął je Królowi, ale zaraz odpiął i oddał Wielkiemu Mistrzowi, który położył je znówu na ołtarzu. Arcybiskup poświęcił miecz Karola Wielkiego, przypasał go Królowi, ale zaraz odpasał. Po odbytych modlitwach przystąpił Król do wielkiego Ołtarza, pocałował miecz i ukięknął. Arcybiskup podał powtórnie miecz Królowi, który oddał go Xiężciu Conegliano. Podczas kłęczenia Króla modlił się nad nim Arcybiskup, a gdy usiadł, przystąpił do namaszczenia go przy śpiewie choru, po którego ukończeniu zapiął otwory w kaftanie, a Xiążę Talleyrand zawdział Królowi ubiór Królewski, poczem kłęcząc przystąpił jeszcze na obu dionach do namaszczenia Arcybiskup wdział mu na mały palec

pierścień. Takimże sposobem Arcybiskup oddał Królowi berło i rękę sprawiedliwości, trzymał nad głową jego koronę Karola Wielkiego, którą mu Xiążęta Królewscy trzymać dopomogali, potem wdział na głowę jego koronę Królewską. Tu Arcybiskup podniósł Króla i zaprowadził w takim samym porządku iak do kościoła przybył na wielki Tron w środku kościoła będący; Xiążęta, Kardynałowie, &c. otaczali tron. Całe zgromadzenie powstało. Król usiadł na tronie i po odbytych modlitwach ukięknął mu się nisko Arcybiskup, pocałował i wykrzyknął trzykrotnie: niech żyje Król! co powtórzyło całe zgromadzenie. Delfin i Xiążęta poskładali także swoje korony i od Króla uściskanemi zostali; odezwały się trąby, przegroda zabraniająca cisnąćemu się ludowi przystępu do kościoła, zerwana została, odezwały się działa, lud cisnął się kupami do kościoła, heroldowie rozdawali bite na koronacyę medale, w kościele puszczone gołębie i ptaki, na walach buczyły działa, a do odgłosu dzwonów łączyły się radosne okrzyki. Skoro uciszyła się cokolwiek wrzawa, zanucił Arcybiskup *Te Deum*, po którym rozpoczęła się wielka Msza z muzyką, podczas której dary Królewskie członkiem orderu S. Ducha rozdane zostały, którzy złożyli je w ręce Króla. J. K. M. przedstawił je Arcybiskupowi i powrócił na tron. Tu ukięknął przed Królem Delfin, który go podniósł i długo w swem objęciu trzymał. Potem udał się Król przed ołtarz, dla przyjęcia Stey Komunii, oddawszy koronę Karola Wielkiego Marszałkowi Jourdan. Berło pierwey jeszcze oddał Xciu Dalmacyi (Sout) a rękę sprawiedliwości Marszał-

kowi Xciu Trewizy. Po Komunii podniósł się Król, wziął znowu znaki Królewskie, ugiął kolana przed ołtarzem i wyszedł z kościoła przy kilkokrotnych okrzykach. Z mieszkania swojego udał się Król na obiad do wielkiej sali w pałacu Arcybiskupim, mając na głowie koronę dyamentową. Obiad przy wojskowej muzyce nie trwał tak półgodziny. Urzędnicy koronni służyli do stołu. Wieczorem było miasto Reims pięknie oświetlone. Wczoraj przyjął Król wszystkie osoby znajdujące się na koronacji.

Gdy ciało dyplomatyczne do kościoła katedralnego w Reims wprowadzone zostało, postrzeżono w orszaku Posłów P. Rotaschild i wysłańca Tunetańskiego Sidi Mahmud. Muzyka grana podczas uroczystości koronacji zrobiona była przez P. Lesueur, *Te Deum* przez Piantade, a Msza przez Cherubiniego. Wraz z śpiewakami znajdowało się 250 muzykantów.

Dla stołu Królewskiego sprowadzono z Neufchateau dwa tuczne woły, które razem 6600 funtów ważyły. Największy z nich miał 10 $\frac{1}{2}$ stóp długości, 6 wysokości, a 8 grubości.

Dziennik Chorągiew biała zbliła pogłozkę o zmianie Ministrów. Hr. Seze, Hr. Laforest i Margr. Talaru mianowanymi są Ministrami stanu i członkami tajney rady.

Miasto Rouen wyposaży podczas uroczystości z powodu koronacji 6 ubogich dziewcząt.

D. 26 b. m. Jenerałowie Laserna i Vald-z wraz z 75 officerami z Królewsko Hiszpańskiego wojska w Peru przybyli na okręcie Ernestyna do Bordeaux.

Z Madrytu d. 20 Maia.

Jenerał Olaneta mianowany jest naczelnym wodzem wojska w Peru, a Jenerałowie Laserna i Cantarac powołanymi są do Hiszpanii.

Papież odmówić miał zatwierdzenia mianowania Oyca Martinez Biskupem Malagi.

Jenerał Copons jest od kary uwolniony, ale jeszcze z więzienia nie wypuszczony.

Niektórym pułkom zalega żołd blisko rok, i wciągające się bandy lepię są ubrane i uzbrojone niżeli nasze liniowe pułki, dlatego też w różnych miejscach zachodzą oburzenia się żołnierzy.

Król Portugalski powrócił z objazdu Królestwa d. 6 Maia do pałacu Alfeite. Rocznica jego urodzin d. 13 obchodzona była z okazaniem największej radości.

Z Medyolanu d. 4 Czerwca.

Najjaśnieysi Cesarstwo, w towarzystwie Arcyksięcia Vicekróla i jego Małżonki, poiechali ztąd d. 30 Maia o godzinie 6 zrana do Genui, gdzie zamysłają kilka dni zabawić, potem tu powrócą. NN. Królestwo obu Sycylii poiechali tamże dniem pierwey. Kanclerz Dworu i Stanu J. C. K. Mei, Xżę Metternich, poiechali także d. 30 w wieczor do Genui.

Stan kupiecki miasta naszego postanowił na uwiecznienie pamięci bawienia N. Cesarza w Lombardzkich swoich krajach w miejsce tutejszey starey bramy Comasina nową wystawić, i przyjął zrobiony rys tej budowli przez Architekta Moraglia. J. C. K. M. raczył przynieiony mu d. 27 Maia przez deputacją od kupców wspomniany rys obcytać i ukon-

centowanie swoje z tej budowy oświadczyć.

Z Budy d. 6 Czerwca.

J. C. W. Arcyksiążę Ferdynand Następca tronu przybył tu z Wiednia d. 31 Maja w pożądanym stanie zdrowia, dla odwiedzenia J. C. W. Arcycia Palatyna i wysiadł do pałacu Królewskiego, gdzie powitany był przez dowodzącego w Węgrzech Arcyksięcia Ferdynanda, Xcia Prymasa i Naczelników różnych Władz.

Z Missolongi d. 6 Kwietnia.

Miasto Argos ma elementarną szkołę, której dawane są historia Grecka, filozofia i różne zagraniczne języki, tudzież szkołę wzajemnego uczenia, w której znajduje się 200 uczniów. Biskup Bartolomeo urządził na nowo szkołę na Hydrze. W Atenach dwie szkoły nie mogą pomieścić zewsząd zbiegających się uczniów. Na czele Gimnazjum znajduje się Professor Jerzy Gennadies, mąż wielkiej nauki i gorliwy przyjaciel oyczyzny. Na wyspie Tinos Lankasterski sposób uczenia czyni także postępy; wystawiono tam dwie tragedye Markos Bozzaris i Megakles, które z wielkimi oklaskami przyjęte zostały.

Z Korfu d. 24 Kwietnia.

Epirowi zagraża wojna domowa: ze wszystkich stron ciągną ludy przeciw Turkom. Gdy Epiroci wybierali się w pole rozkazał Redschid Basza, dosyć nierozsądnie, uciąć głowy Seliktarowi Podas, Ali-Tebelen i Tahir Abas Koia-Bey w Orgirocastro; Omer-Vrione uniknął tylko tegoż losu przez wcześnie ościeżenie i uciekł do Baratu. Gdy Mu-

stał, Basza Skodry, zagroził mu także ucięciem głowy, przyłączył się do Montenegrzyńczyków, przez co Redschid Basza zmuszony został cofnąć się do Janiny, gdzie kazał wyciąć prawie wszystkich Chrześcijan i znaczną część Albańczyków. Zachodzi wielkie podobieństwo, że Albańczykowie odstrychną się od Porty, i na ówczas Europejska Turcja składać się tylko będzie z Stambułu i kilku ościennych prowincy.

Od granic Tureckich d. 18 Maja.

Porąg listów nadeszłych do Marselii zachodziły przez kilka dni między Ibrahimem Baszą i Prezesem Rządu Greckiego Konduriotis układy, lecz przedmiot ich niewiadomy. — Ibrahim Basza otrzymał z zostawionych w Suda woysk wsparcie i naprawił dawniej pomieszoną kleskę. Wszystkie jednak jego natężenia przeciw i kkolwiek ze ubrojonej twierdzy Nawarin były daremne. Liczba stojących pod Kalamata Greckich milicyj pomnaża się codziennie, i w kilkunastu potyczkach z Arabami i Egipcyanami zawsze odniosły korzyści. — W Patras wszystko jeszcze zostaje w dawnym stanie Ułożona przez Redschid Baszę dywersya nastronę Ibrahima nie nastąpiła, i twierdzą nawet, iż w Lewancie przez intrygę Omer-Vrione nastąpiło powstanie przeciw Redschid Baszy i jego stronnikom. Turcy nie wtargnęli dotąd ani do Arkanii, ani do Liwady; jeżeli aż do ukonczenia działań przeciw Ibrahimowi Baszy w poruszeniach swoich wstrzymanemi zostaną, tedy Grecy w niniejszej kampanii niezego lękać się nie mają przyczyny. Ogółem sprawa Greków od ostatniej połowy Marca wzięła nader pomysłny obrót.

DO D A T E K
DO N^{IS} 46.
GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 15 CZERWCA 1825 ROKU WE ŚRODĘ.

— Z Krakowa. —

Dnia 10 bież. mies: P. Karczewski, Adjunkt przy Obserwatorium tutejszym odebrał list od Pana H. C. Schumacher datowany z Altony 1825 r. d. 1 Czerwca, donoszący, że P. Gambart Dyrektor Obserwatorium w Marselis odkrył dnia 20 Maja 1825 nowego Kometę w konstelacyi Kassjopei; Kometę ma gwiazdy inglistey blisko dwóch minut średnicy, jest okrągły i dobrze odznaczony. Według P. Schumacher Kometę miał d. 190 Czerwca wznoszenia się prostego i godzin: 51 m.; zaś zboczenia północnego 73° 39'.

Z Londynu d. 25 Maja.

Onegdaj do obu izb Parlamentu wniesione zostało poselstwo Królewskie o uchwalenie pewnej summy pieniędzy na wychowanie córki Xcia Kentu i dzieci Xcia Kumberlandu.

W niższej izbie d. 26 wszczęła się na nowo rzecz o Katolikach z powodu wniosku P. Rice, aby izbie złożona została korespondencyja Vicekróla Irlandyi, Marger: Wellesley, ile tyczy się położenia tej wyspy. „Irlandyi (mówił

szanowny ten Mąż) będzie w krótkie jednego tylko mniemania względem przypuszczenia Katolików do praw obywatelskich, a na ówczas Parlament nie będzie go mógł odmówić. Głosy Irlandzkich reprezentantów za Katolikami mają się jak dwa do jednego, co jasno okazuje, że gdyby Irlandki Parlament nie był do Angielskiego przyłączony, wielki ten środek byłby już uchwalony, a zatem połączenie stało się szkodliwem dla Irlandyi. W ogóle jest także Angliia przychylna Katolikom, lecz podniecono lud, w czem bardzo źle się wzięto, bo zapominając nie należy, że to są ci sami ludzie, którzy chwalią przeciwników bilu, co dawniej krzyczeli: Hunt na zawsze! W sprawach religijnych najłatwiej jest wzburzyć umysły i obłąkać mniemania.,, Mówca wspominał dalej o krzykach, które w r. 1721 wzniosły się przeciw szpitalom. Lecz najpamiętniejszym i najsłodszymszym do w mowie będącego był nik Zydzowski w r. 1753. Wszystko, co dziś przeciwnicy bilu Katolickiego powiedzieli, słyszanem już było przeciw środkowi, którego dziś nawet stara kobieta nie

poganifaby. Na ówczas wyrażono także w prośbach, że Kościół i kraj upadną, że Anglicy staną się niewolaikami żydów, którzy okrutniey, niżeli Anibal, żądać będą kluczków od kościołów, (śmiech powszechny), że handel upaść musi, jeżeli żydzi przypuszczonemi będą do praw obywatelskich, i że żydzi wniędą do Parlamentu, i t. d. Na ówczas także Biskup Norwichski, który mówił za białem, był obrażony, a na popierających go padały jak grad satyry. To niechay będzie zwierciadłem dla zgromadzenia jakimi po 70 latach okazują się przesąd i duch stronactwa. Tu przypomniał jeszcze mowca, iż nieuchwalone prawo większą nadaie moc, niżeli uchwalone. — P. Goulburn rzekł, iż to niedowodzi, że przed 70 laty zaprzeczany był na śmiesznych powodach, terazniejszy na gruntowniejszych zbilanym być niemoże. Zresztą wyniki z żądanej korespondencji bardziejby umysły rozjaśniły i więcej złego niż d. brego zrządzily. — P. Brownlow mówił: że to nie zaspakaia ludu. gdy mu się powie, iak Lord Liverpool uczynił, aby był iak Job cierpliwy, chociaż nigdy swego żądania nieosiągnie. — Ministrowie Peel i Huskisson zbilali wniosek P. Rice, który P. Brougham poparł uwagą, że N. Król jest osobiście za przypuszczeniem K. tolików do praw obywatelskich. — P. Canning; « Oświadczam z największą otwartością, iż gdyby moje oddalenie się z Ministerjum przyłożyć się mogło do będącego w mowie środka, chętniebym to uczynił; ale sądzę, iż krok takowy bardziejby mu jeszcze zaszkodził. Zapewnić także mogę, iż ogłoszenie żądanych listów niepokoy tylko sprawiłoby w kraju. Pragnę

wdę chęć powiedzieć niechay ztąd wyniknie co chęć. Oświadczylem na początku terazniejszych posiedzeń, iż nie uznaję ieszcze ludu Angielskiego usposobionego do przyjęcia takowego środka, ale przekonany jestem, iż codziennie stawać się będzie bliższym swiego uskutecznienia, a opór coraz bardziej będzie słabszym. Przy terazniejszym wzburzeniu umysłów każdy krok do utrzymania tego środka byłby daremny. Mowca potwierdził, że Hr. Liverpool zbilł twierdzenie domyślnego Następcy tronu (Xcia Jorku) iakoby przysięga Króla podczas koronacyi sprzeciwiała się uwolnieniu K. tolików, i nazwał to twierdzenie próżnem. Na końcu oświadczył, iż złożenie żądanych papierów twielce byłoby szkodliwem. — P. Rice cofnął zatem swój wniosek.

N. Król odjechał onegdaj do Windsoru, dawszy wprzód nowemu Portugalskiemu Posłowi Margr. Palmella wstępne, a dawnemu Hr. Villa Realie pożegnalne posłuchanie.

Córce zabitego w Lima przez żół. nierza Konsula jeneralnego Rowcroft udzilił Król dożywotnią pensyją.

Towarzystwo do leczenia ocznych chorób onchodziło d. 26 b. m. dwudziestą rocznicę swiego założenia. W przeciągu tego czasu leczono w dobroczynnym tym zakładzie 60,225 niewidomych, z których 30,592 wyzdrowiało. W liczbie tey znajdowało się 104 z urodzenia niewidomych.

Pałac Carlton us, w Londynie, w którym dotąd J. K. M. mieszkał będzie rozebrany i plac prywatnemi domami zabudowany. Na to miejsce k. że Król upięknąć pałac Buckingham niedaleko od

pałacu St. James leżący, gdzie na przyszłość chce mieszkać.

Kongres Meksykański zamyśla wysłać do Rzymu Posła, dla zawarcia z Stolicą S. konkordatu. Podług listów z tegoż kraju pod d. 26 Marca posłano znaczną ilość srebra z kopalni tamtejszych do mennic na wybite monety, tak iż co raz bardziej pomnaża się ten obieg.

Do Rio Janeiro przybył z Peru okręt Francuzki Ternau, na którym znajdują się Jenerał Cantarac, 15 officerów różnych stopni, 3 zakonników, 2 kanoników, 1 sędzia, 2 kupców i 5 kobiet, którzy zamyślają się do Europy udać.

Z Bruxelli d. 30 Maia.

N. Król mianował P. Vermoelen Niderlandzkim Konsulem w Buenos - Ayres, a P. Higgins Konsulem jeneralnym w Meksyku.

Zapewniają, iż znajdzie się już tu agent Meksykański z różnemi zleceniami od rządu swojego.

Pomiędzy bawiącemi tu wychodniacami Hiszpańskimi znajdzie się także znakomity artysta dramatyczny, któremu powierzone być ma urządzenie narodowego teatru w stolicy Rzplitej Meksykańskiej.

Przed onegdaj powracający z Petersburga z nadzwyczajnego postelstwa P. Stratford Canning przejechał tedy do Londynu, a goniec naszego rządu pobiegł z pism mi do Berlina.

Przybyli tu Adjutant skrzydłowy N. Króla Pruskiego, P. Thümen, i Angielski Par Margt. Bath.

Mowią, iż uroczystości z powodu zślubienia Królewica Fryderyka odłożone są do Sierpnia. Onegdaj stało dyploma-

tyczne składało Królowi z tego powodu swoje życzenia.

Wczoraj przybył tu Królewic Angielski Xzę Kambrydgi z Małżonką swoją, a dziś przybędzie brat jego Xzę Klarencyi.

Potężne grady i burze poczyniły w wielu okolicach naszego kraju znaczne szkody.

Z Vianen piszą, iż roboty na kanałach Zeederik tak dalece posunięte zostały, że w krotce można będzie po nim żeglować.

Z Sztokolmu d. 27 Maia.

W ostatni wtorek naradzała się Szwedzko - Norwęzka rada stanu nad ułożeniem przez komitet urzędzeniem stosunków handlowych między Szwecją i Norwecją. Mówią, że ten projekt znacznie umiędzony został. Norwęzkie członki komitetu odiechały już do Norwegii.

Rząd postanowił utworzyć powszechną kasę dla pensy urzędników cywilnych.

Porucznik Carlsund odebrał od administracyi morskiej zlecenie przedsięwzięcia za granicę podróży, dla obeznania się z późniet zaprowadzonymi ulepszeniami budowy okrętów, z mechanicznemi sztukami i zdania o nich rządowi sprawy. Rzeczony porucznik popłynął naprzód do Anglii, a zamtąd uda się do Francyi.

Z Karlskrony przybyła tu korpusta dla zabrania kadetów morskich na zwykłe ćwiczenia na morzu.

W prowincyi Dalarna powódź wielkie poczyniła szkody.

Sławny Muzyk na organach, P. Bar-

thel z Altenburga, bardzo tu dobrze przyjęty został. Na dwóch danych koncertach miał mnóstwo słuchaczy. Królewska Akademia muzyki przyjęła go za honorowego członka; zaszczyt, który dotąd otrzymali tylko Beethoven, Winter i Romberg. Odwiedzi jeszcze niektóre miasta nasze, a potem uda się zapewne przez Abo do Petersburga.

Dnia 13 i 14 Czerwca 1825 r.

Cena Zboż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	11 —	10 15	10 —	9 —
— Żyta	6 —	5 15	5 —	4 15
— Jęczmienia	4 15	4 6	4 —	3 24
— Owsa	4 10	4 8	4 6	4 —
— Jagiel	18 —	17 —	16 —	15 —
— Grochu	5 18	5 10	5 —	4 15
— Kzepak	—	—	—	—

W Gdańsku dnia 6 Czerwca.

Łaszt 30 Korcy wynoszący.

Pszeniczy	od	Złp. 510	do	600.
Żyta	—	—	240	— 270.
Jęczmienia	—	—	210	— 228.
Owsa	—	—	162	— 180.
Grochu	—	—	270	— 330.

LOTERYJA KRAJOVA.

W 142 Ciągnięciu dnia 15 Czerwca r. b. w przytomności osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

6. 72. 36. 87. 83.

Przyszłe 143 Ciągnięcie dnia 22 Czerwca r. 1825 przypada.

Doniesienie.

Towarzystwo Przyjaciół Muzyki w Krakowie pod Opieką Rządu zstające, zawiadomia Szanowną Publiczność, że w dopełnieniu swych ustaw, odbędzie popisową Muzykę dnia 19 Czerwca r. b. w Sali Wgo Knotza o godzinie 12, na którą Szanowną Publiczność zaprasza.

DONIESIENIA.

W dniu 17 Czerwca 1825 r. o godzinie 2 popołudniu, w gmachu Sukiennice zwanym, w drodze Ekzekucyi Sądowej odbędzie się publiczna licytacja zajętych ruchomości, jako to: zwierciadełek, obrazów, szaf, bielizny stołowej, stolików, krzesłek. Chęć zatem licytować mających, podpisany na czas i miejsce oznaczona zaprasza. — W Krakowie dnia 11 Czerwca 1825 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.

Gdy licytacja na dniu 14 b. m. i r. na Kazimierzu pod L. 99 ogłoszona dla braku licytantów do skutku nie doszła, dla tego takowa na dzień 17 b. m. na godzinę 9 rana odłożoną została — Równie i licytacja w tymże dniu na godzinie 3 po południu w domu pod L. 68 w żydowskim mieście ogłoszona, takową dla braku licytantów na dzień 17 b. m. i r. na godzinę 3 po południu odroczyłem. — W Krakowie dnia 14 Czerwca 1825 roku.

T. Jarzyński, Kom: Sąd.

W dniu 17 Czerwca r. b. 1825 o godzinie 10 ranej, w Krakowie w Ryńku głównym w gmachu Sukiennice zwanym w drodze Ekzekucyi Sądowej, odbędzie się publiczna Licytacja Bindy perłami wysadzanej, oraz Kulczyków z rautami, które aż do momentu Licytacji każdego dnia od godziny 9tej do 12tej z rana w kancelaryi podpisanego Komornika przy Ulicy S. Józefa pod L. 96 widzianemi być mogą. o czym Prześwietna Publiczność stosownie do Art: 54 Ust: Eksek: potrzykrotnie zawiadomioną zostanie. Chęć zatem licytowania mających zaopatrzonych w Vadium przynajmniej Złp. 100 podpisany na czas i miejsce oznaczone zaprasza.

W Krakowie dnia 8 Czerwca 1825 r.

Teodor Jaworski, Kom: Sąd.